

คู่มือ การสร้างต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

คำนำ

เอกสารคู่มือการสร้างต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ ของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) เล่มนี้ เป็นการสรุปผลการดำเนินงานที่ วช. ได้ดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ กรมวิชาการเกษตรและบุคลากรจากหน่วยงานและชุมชนในท้องถิ่นต่างๆ เป็นเวลากว่า 4 ปี จนกระทั่งสามารถสรุปให้เห็นว่าหลักสำคัญของคูประกอบสำคัญ และวิธีการขั้นตอนสำคัญในการสร้างต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ ควรจะเป็นอย่างไร นอกจากนั้น วช. ได้นำรูปแบบของต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ ที่ประสบความสำเร็จ จำนวน 9 ต้นแบบ ครอบคลุมทั้ง 4 ภูมิภาคของประเทศแสดงไว้ในคู่มือด้วย

• วช. จะเผยแพร่เอกสารนี้ให้แก่บุคคล หน่วยงานและชุมชนต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ที่สนใจ ต้องการจะเรียนรู้ในเรื่องดังกล่าว และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์และแพร่หลายไปในทุกภาคส่วนของสังคม

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญแผนภาพ	ค
ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้	1
หลักสำคัญในการสร้างต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้	2
องค์ประกอบสำคัญของต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้	4
ขั้นตอนการดำเนินงาน	5
สรุปและข้อเสนอแนะ	17

สารบัญภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 1	ขอบเขตในการพัฒนาสู่จุดมุ่งหมายหลัก ของต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้	1
แผนภาพที่ 2	องค์ประกอบสำคัญของต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้	4
แผนภาพที่ 3	ขั้นตอนการดำเนินงาน	7
แผนภาพที่ 4	ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้จังหวัดเชียงราย	8
แผนภาพที่ 5	ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้จังหวัดสมุทรปราการ	9
แผนภาพที่ 6	ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้จังหวัดมหาสารคาม	10
แผนภาพที่ 7	ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้จังหวัดนครศรีธรรมราช	11
แผนภาพที่ 8	ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้จังหวัดเพชรบูรณ์	12
แผนภาพที่ 9	ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้จังหวัดสุโขทัย	13
แผนภาพที่ 10	ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้จังหวัดเชียงใหม่	14
แผนภาพที่ 11	ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้จังหวัดสุพรรณบุรี	15
แผนภาพที่ 12	ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้จังหวัดจันทบุรี	16

ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้

ชุมชนแห่งการเรียนรู้หมายถึง กลุ่มคนที่ตระหนักถึงความสำคัญ ความจำเป็นของการเรียนรู้ มีทักษะและกระบวนการในการคิด การวิเคราะห์และการแก้ปัญหา และนำความรู้มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพในการสร้างมูลค่าเพิ่มและหรือนวัตกรรมใหม่ๆ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) เริ่มดำเนินการสร้างต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ หรือชุมชนอุดมปัญญา มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 จนถึง พ.ศ. 2553 มีจุดมุ่งหมายที่จะใช้องค์ความรู้ ผลการวิจัย เทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่ในการพัฒนาชุมชนสู่ความสมดุล พอเพียง อันจะส่งผลต่อความสุข ความอบอุ่นของครอบครัว ความเข้มแข็งทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนด้านความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน โดยศึกษาวิเคราะห์จากข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็น สภาพปัญหาของชุมชน ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ ศักยภาพในการพัฒนาอาชีพ รวมทั้งสภาพภูมิสังคม จนสามารถสร้างต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่เหมาะสมของจังหวัดซึ่งเป็นตัวแทนในแต่ละภูมิภาค ได้จำนวน 9 ต้นแบบ (แผนภาพที่ 4-12)

ต้นแบบชุมชนฯ ทั้ง 9 ต้นแบบ มีขอบเขตในการพัฒนาสู่จุดมุ่งหมายหลัก ดังแสดงในแผนภาพ ที่ 1 *

*พัฒนามาจากแผนภูมิแสดงความเป็นองค์รวม และบูรณาการของสังคมที่พึงประสงค์ของ ทรงจิต พูลลาภ

แผนภาพที่ 1 : ขอบเขตในการพัฒนาสู่จุดมุ่งหมายหลักของต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้

หลักสำคัญในการสร้างต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้

1. การสร้างความเข้มแข็งแก่เศรษฐกิจชุมชนและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน เน้นการยกระดับคุณภาพมาตรฐานการผลิต/ผลิตภัณฑ์ การเพิ่มผลิตภาพผลผลิต/ผลิตภัณฑ์ชุมชน การเพิ่มความสามารถในการประกอบอาชีพ และเพิ่มโอกาส/ทางเลือกในการทำอาชีพเสริม ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรรายย่อยของชุมชนในรูปแบบกลุ่มองค์กรเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน การพัฒนาและเสริมสร้างทักษะขีดความสามารถ รวมทั้งหลักการบริหารจัดการที่ดีแก่กลุ่มที่มีศักยภาพและความพร้อมในการผลิตเชิงพาณิชย์เพื่อนำไปสู่การขยายผล ตลอดจนการเชื่อมโยงต่อยอดห่วงโซ่การผลิตเพื่อให้ผลผลิตและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ โดยราคาต่อหน่วยสูงขึ้น ต้นทุนการผลิตลดลง และหรือรายได้เพิ่มขึ้น รายจ่ายลดลง

2. การเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ที่เน้นการเรียนรู้นอกห้องเรียน เพื่อเพิ่มทักษะและความสามารถของสมาชิกชุมชน ลดช่องว่างทางความรู้ระหว่างชุมชนเมืองและชุมชนชนบท และให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชุมชน โดยให้ความสำคัญกับการใช้ชุมชนเป็นฐานของการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้เข้าถึงความรู้ในทางตรงได้โดยง่าย ฝึกให้คิดเป็น ทำเป็น รวมทั้ง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างเป็นระบบตลอดกระบวนการตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหา การแนะนำ การทดสอบ การสาธิต การตัดสินใจ การยอมรับและการประเมินผล โดยเฉพาะการปฏิบัติร่วมกันในทุกขั้นตอน เพื่อให้เกิดจิตสำนึกร่วมในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น

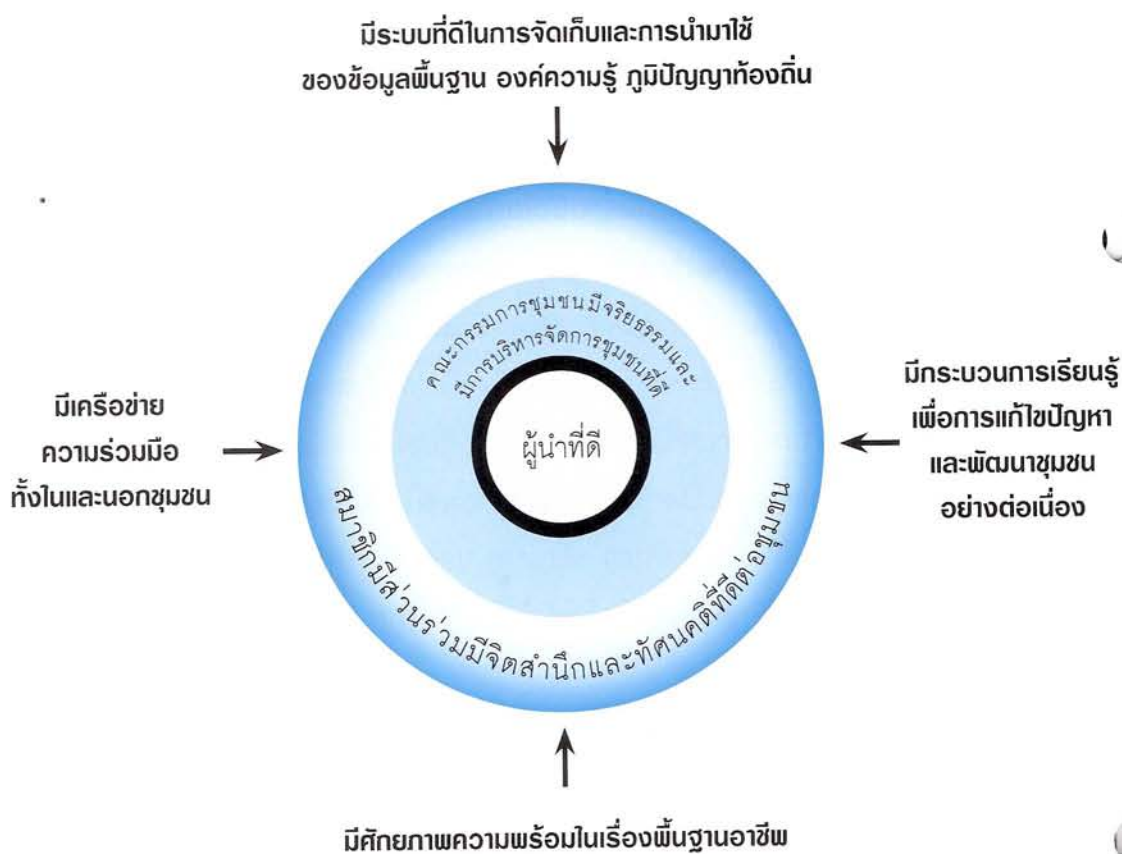
3. การสร้างสมดุลของการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญกับการสร้างจิตสำนึกและเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรเพื่อการผลิอย่างถูกวิธี ประหยัดและมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้ชุมชนมีทางเลือกทำการผลิตทางการเกษตรที่หลากหลาย โดยไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ

4. การรักษาและเสริมสร้างศักยภาพของภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่ภายในชุมชน เน้นการถ่ายทอดและนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ทั้งต่อการวิจัยพัฒนาต่อยอด และการผลิตแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ โดยการสืบหา พัฒนาระบบการจัดเก็บเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นฐานข้อมูลทางความรู้ ตลอดจนสร้างหลักประกันด้านสังคมให้ปราชญ์ชาวบ้าน อาทิ การสนับสนุนเงินทุนในการรักษาและถ่ายทอดภูมิปัญญา สนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลายของศิลปะ และวัฒนธรรมไทยทั้งที่เป็นวิถีชีวิต ค่านิยมที่ดีงาม และความเป็นไทยเพื่อการศึกษา เรียนรู้ ฟันฟู พัฒนา ถ่ายทอดและเผยแพร่สู่สังคมโลก

• **5. การสร้างเครือข่ายและความร่วมมือในการเชื่อมโยงองค์ความรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น** ตลอดจนพันธมิตรด้านกิจกรรมการพาณิชย์ระหว่างชุมชนและองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

องค์ประกอบสำคัญของต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้

ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่มีศักยภาพและมีโอกาสประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ต้องมีองค์ประกอบสำคัญ 7 ประการ ดังแสดงในภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : องค์ประกอบสำคัญของต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดพื้นที่เป้าหมายจากเอกสารและข้อมูลแหล่งต่างๆ วิเคราะห์ จัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของจังหวัดพื้นที่เป้าหมาย เพื่อกำหนดกรอบการดำเนินงาน โดยประชุมร่วมกับนักวิจัยและผู้แทนหน่วยงานภาครัฐของแต่ละจังหวัด
2. คัดเลือกพื้นที่ตัวอย่างที่ใช้ในการดำเนินงานในแต่ละจังหวัด พิจารณาจากพื้นที่ที่เป็นแหล่งผลิตสินค้า/พืชเศรษฐกิจสำคัญของจังหวัด
3. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของชุมชนที่เป็นพื้นที่ตัวอย่างจากเอกสารข้อมูลแหล่งต่างๆ
4. วิเคราะห์ จัดลำดับความต้องการและปัญหาชุมชนพื้นที่ตัวอย่าง โดยจัดการประชุมระดมความคิดเห็นนักวิจัย ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและสมาชิกชุมชนในพื้นที่จังหวัดเป้าหมาย และจัดเวทีชุมชนกลุ่มย่อยในพื้นที่ตัวอย่างชุมชนละ 3-4 ครั้ง
5. กำหนดกิจกรรม คัดเลือกผลงานวิจัยที่มีความพร้อมและสอดคล้องกับความต้องการแก้ปัญหาของชุมชนโดยประชุมระดมความคิดเห็นร่วมกับนักวิจัย ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ และผู้แทนชุมชน
6. จัดเวทีชุมชนในพื้นที่เพื่อทำความเข้าใจกับสมาชิกชุมชน และค้นหาผู้นำชุมชน
7. จัดเวทีชุมชนในพื้นที่ร่วมกันกำหนดขอบเขต แผนการดำเนินงานในแต่ละชุมชน
8. ดำเนินตามแผนการดำเนินงาน ดังนี้
 - ถ่ายทอดและประยุกต์ใช้ผลการวิจัย เทคโนโลยีที่คัดสรรไว้ ในรูปแบบที่สามารถตอบสนองต่อระดับความรู้พื้นฐานของเกษตรกรทุกระดับ โดยจัดรูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบผสมผสาน ยึดหลักความสนใจของเกษตรกร เป็นหลักได้แก่
 - การสัมมนา การประชุมโดยวิทยากรในลักษณะสื่อสารทางเดียว
 - การบรรยายในห้องโดยวิทยากร ที่เป็นการสื่อสาร 2 ทาง มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ ปัญหาที่เกษตรกรพบจากการทำงาน

- การฝึกอบรมปฏิบัติการเพื่อสร้างทักษะ/เพิ่มทักษะ โดยการลงมือปฏิบัติจริง
- การออกปฏิบัติในพื้นที่จริง ในสภาพไร่/นา/สวน/ฟาร์ม/แปลง
- การศึกษาดูงานและเยี่ยมชมแหล่งผลิต/สถานที่/ศูนย์สาธิตที่ประสบผลสำเร็จ

หรือมีการปรับปรุงคุณภาพ การผลิต การจัดการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดแนวคิด และสามารถนำไปประยุกต์ใช้

- การจัดทำแปลงสาธิตในพื้นที่ โดนคัดเลือกแปลงจากเกษตรกรที่สมัครใจ
- การเผยแพร่เอกสาร แผ่นพับ
- การจัดนิทรรศการ จัดทำโปสเตอร์แสดงผลงานทั้งในอาคารและนอกอาคาร

- ประสานการจัดตั้งกลุ่มในรูปแบบกรรมการชุมชน และกลุ่มอาชีพในแต่ละชุมชน
- ประสานงานเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกลุ่ม/ชุมชน โดยสนับสนุนการจัดประชุม ศึกษาดูงานทำข้อตกลงความร่วมมือ ฯลฯ ทั้งด้านการเรียนรู้ และกิจกรรมทางพาณิชย์
- สร้างแหล่งเรียนรู้ในรูปแบบศูนย์การเรียนรู้

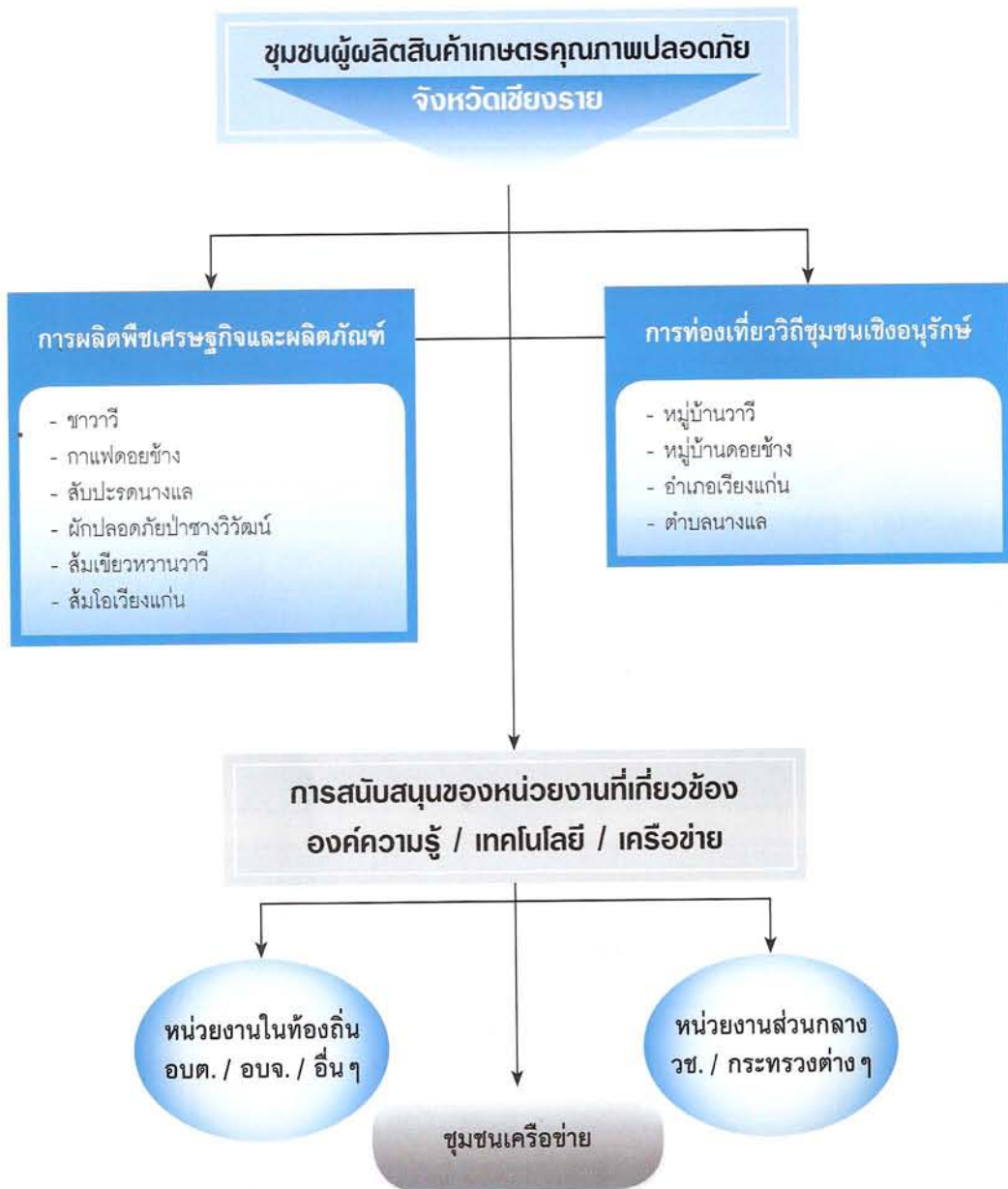
9. การติดตามผลการดำเนินงาน

- ก่อนดำเนินการถ่ายทอดและประยุกต์ใช้ผลการวิจัย เทคโนโลยี โดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
- ระหว่างดำเนินการถ่ายทอดและประยุกต์ใช้ผลการวิจัย เทคโนโลยี โดยคณะผู้ติดตามตรวจสอบฯ ลงพื้นที่จริง
- หลังดำเนินการถ่ายทอดและประยุกต์ใช้ผลการวิจัย เทคโนโลยี โดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง การสังเกต การสัมภาษณ์

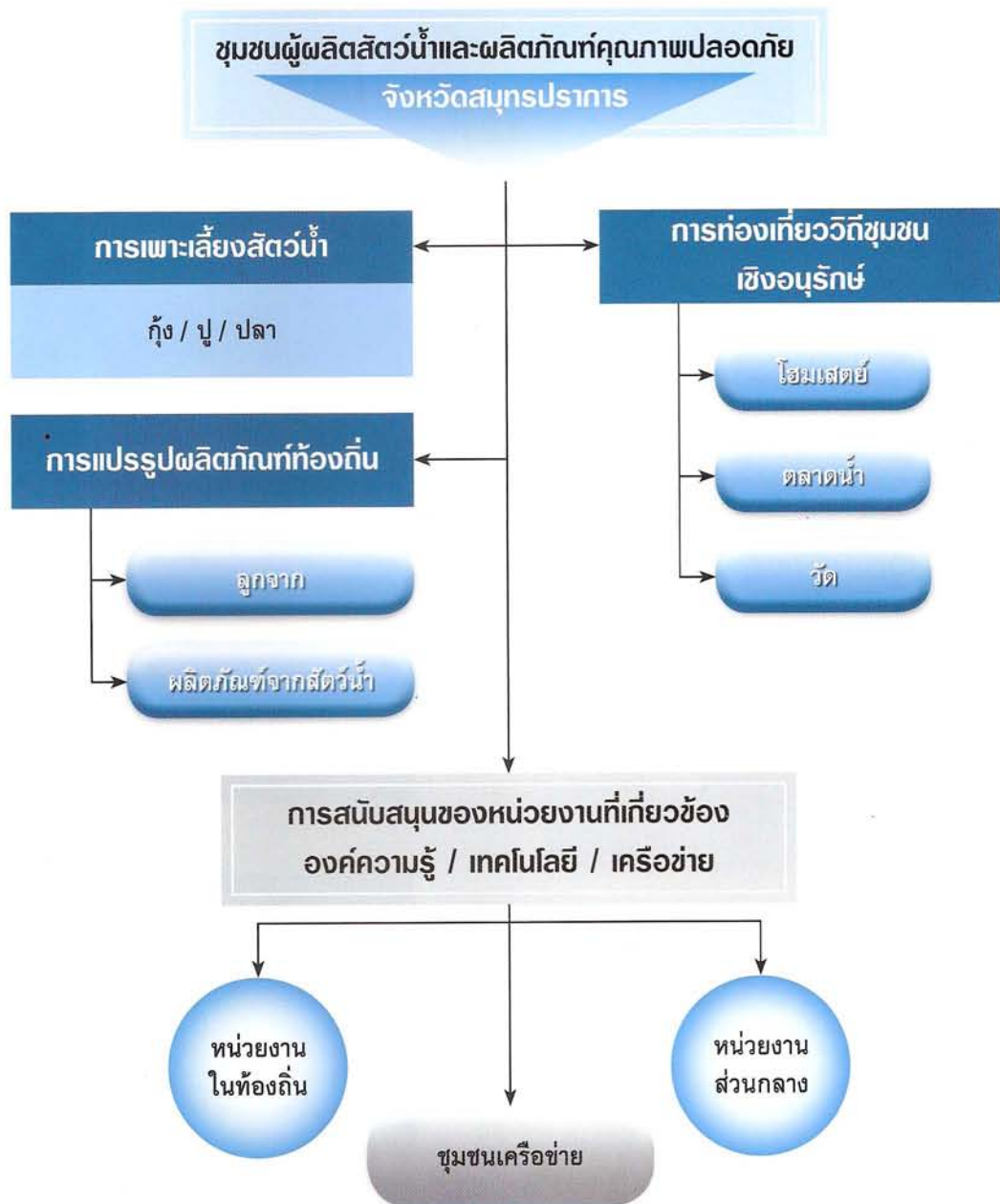
แผนภาพที่ 3 : ขั้นตอนการดำเนินงาน

แผนภาพที่ 4 : ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้จังหวัดเชียงราย

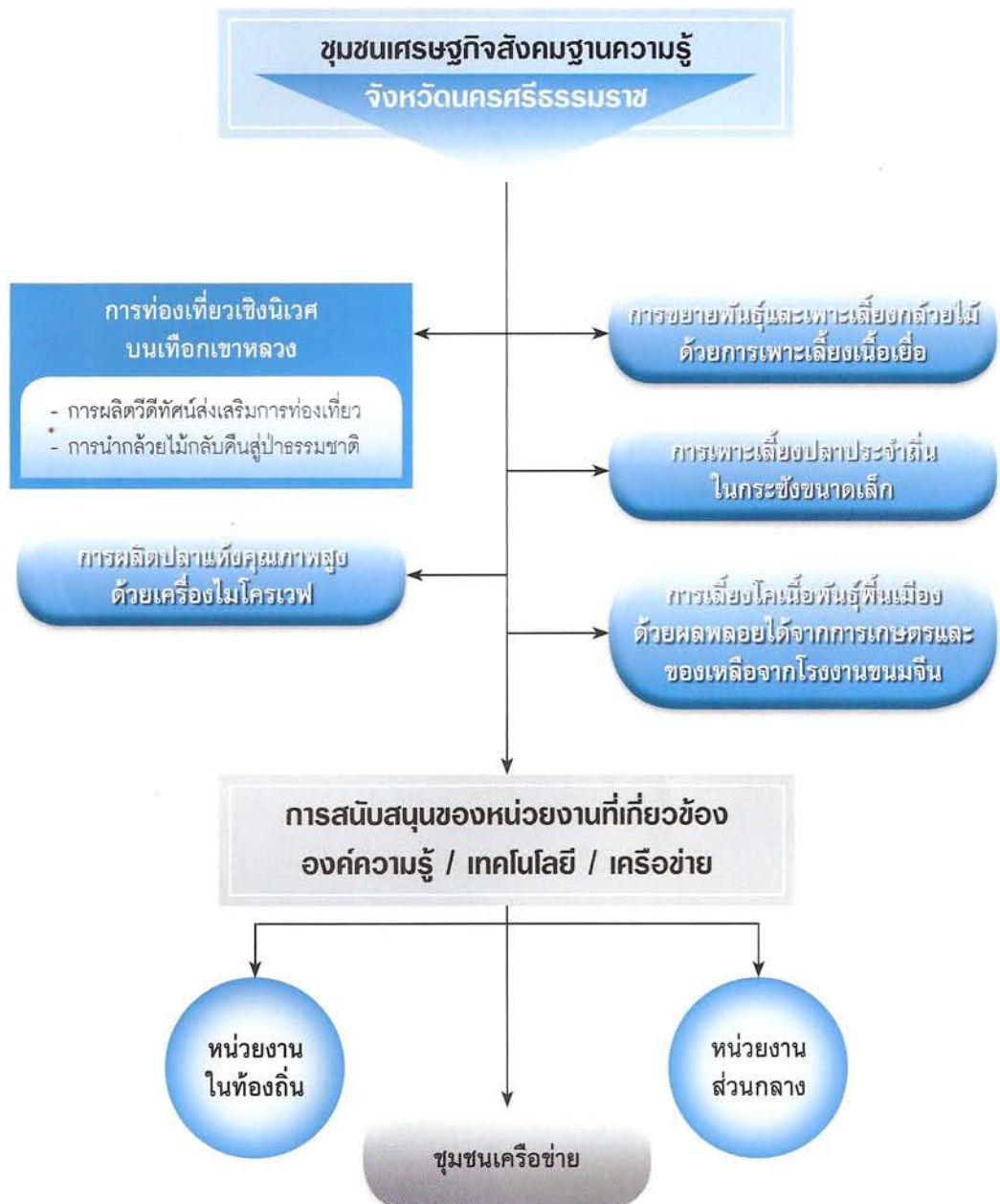
แผนภาพที่ 5 : ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้จังหวัดสมุทรปราการ

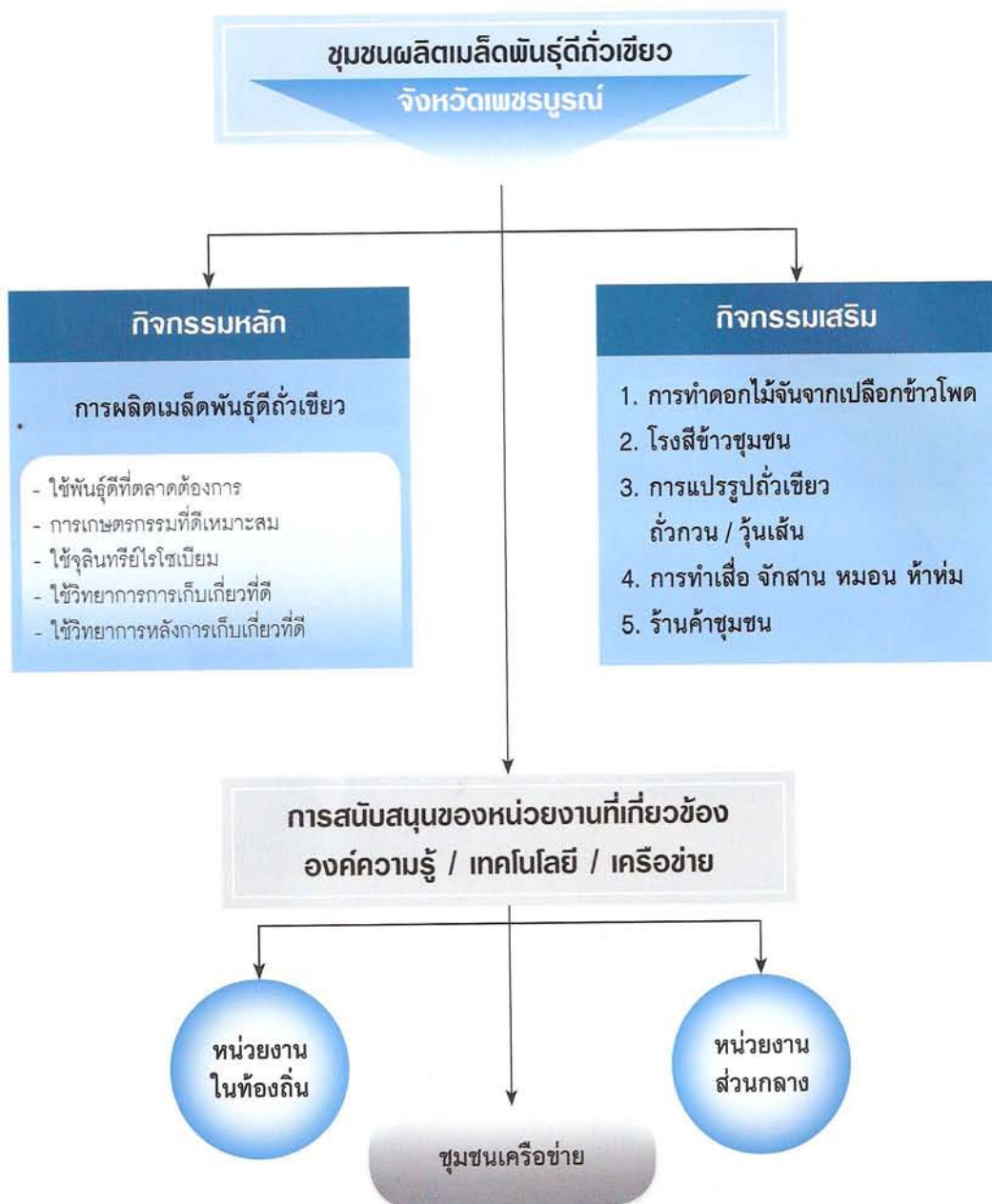
แผนภาพที่ 6 : ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้จังหวัดมหาสารคาม

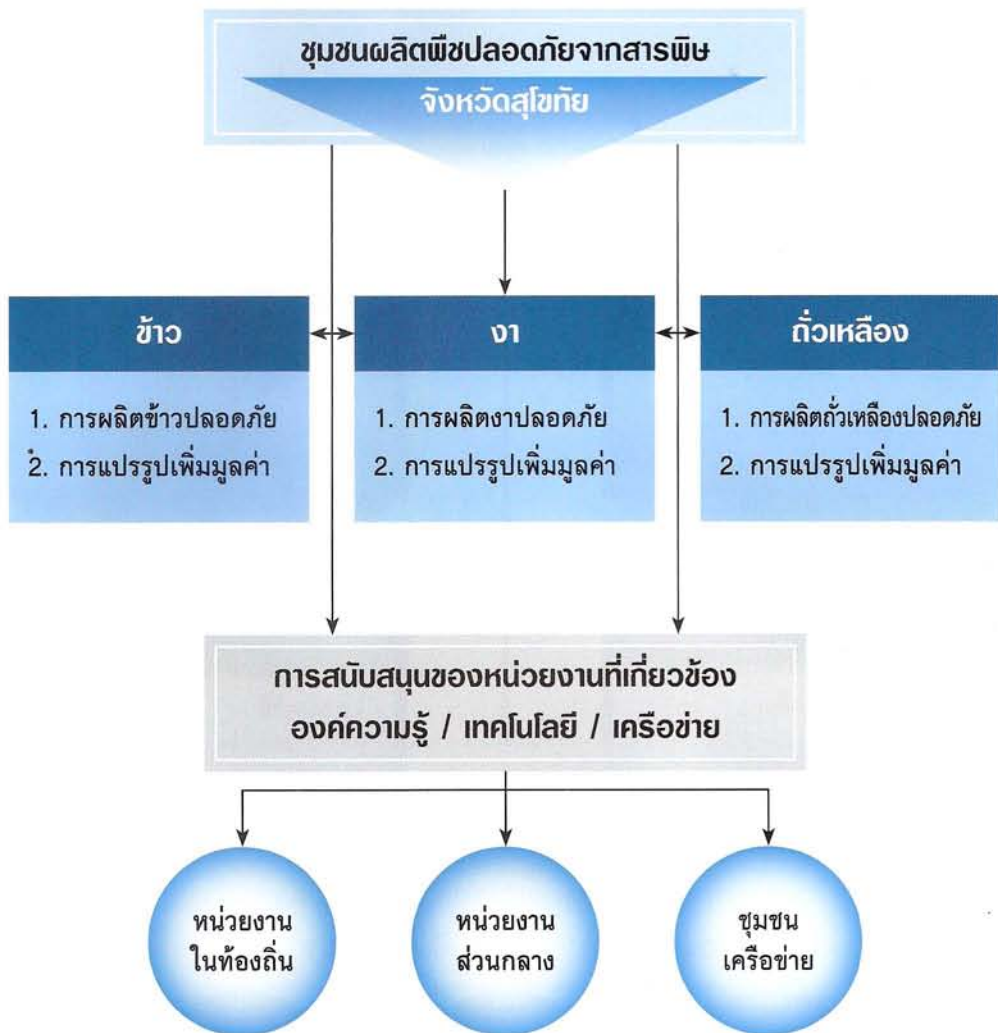
แผนภาพที่ 7 : ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้จังหวัดนครศรีธรรมราช

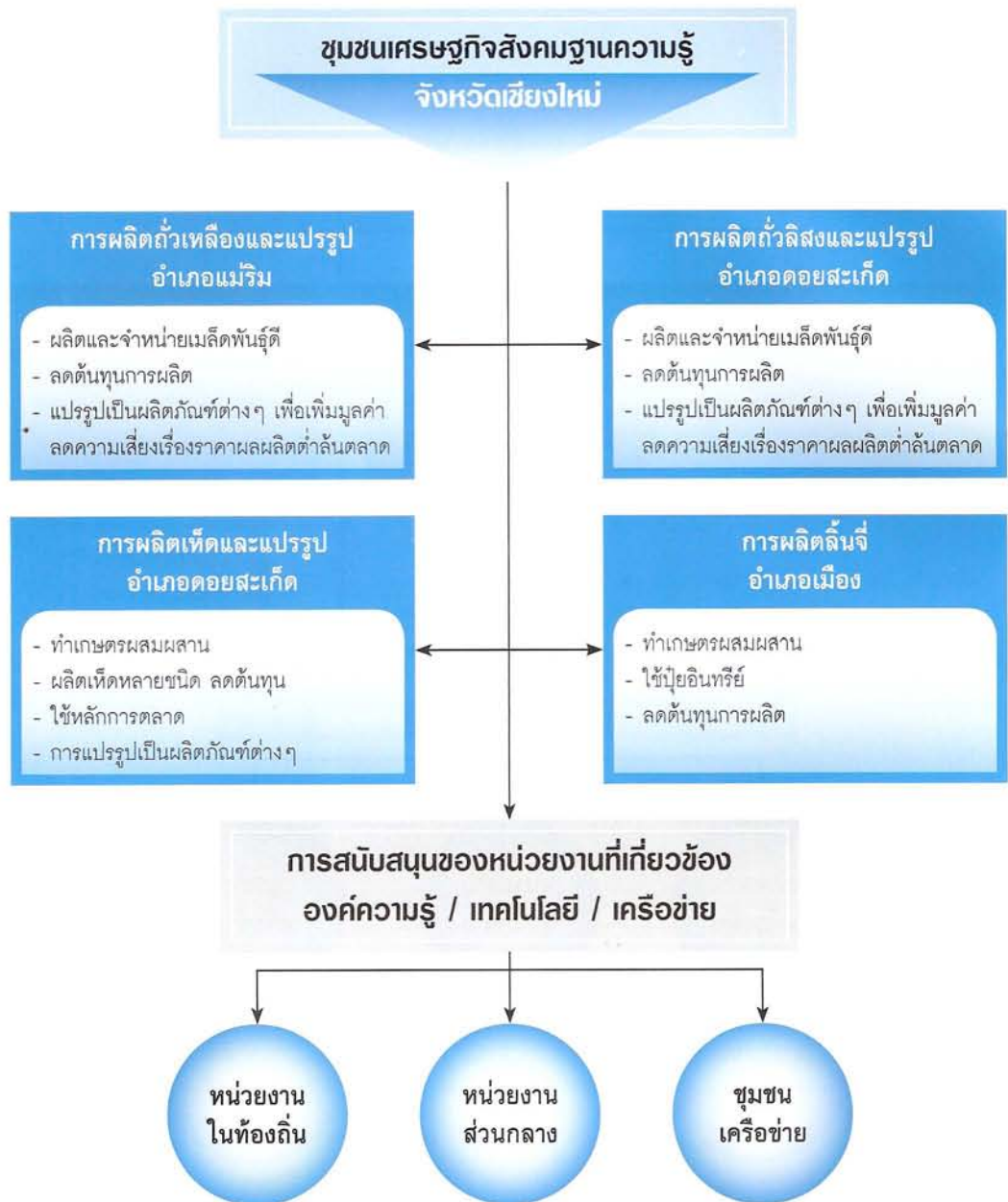
แผนภาพที่ 8 : ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้จังหวัดเพชรบูรณ์

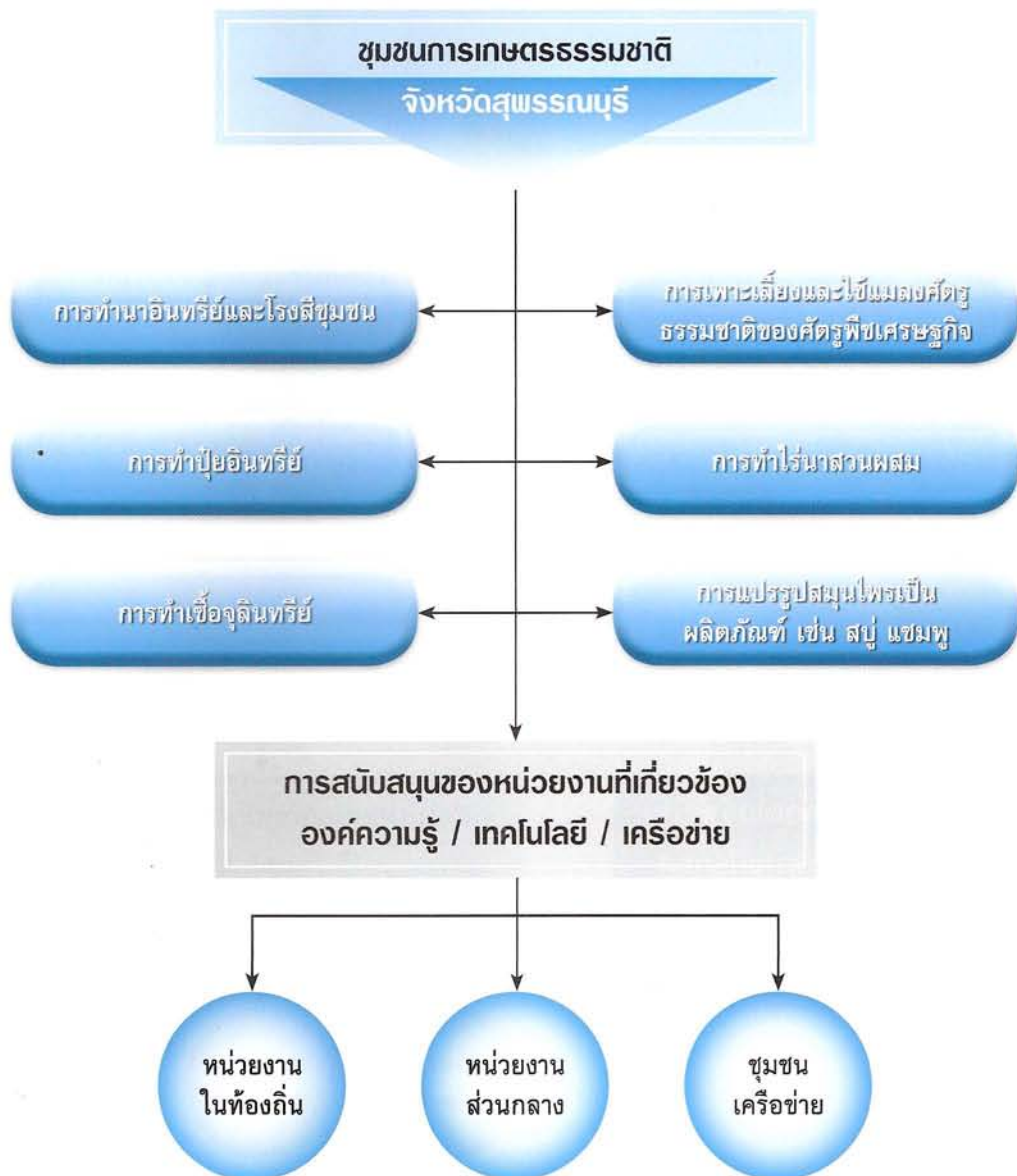
แผนภาพที่ 9 : ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้จังหวัดสุโขทัย

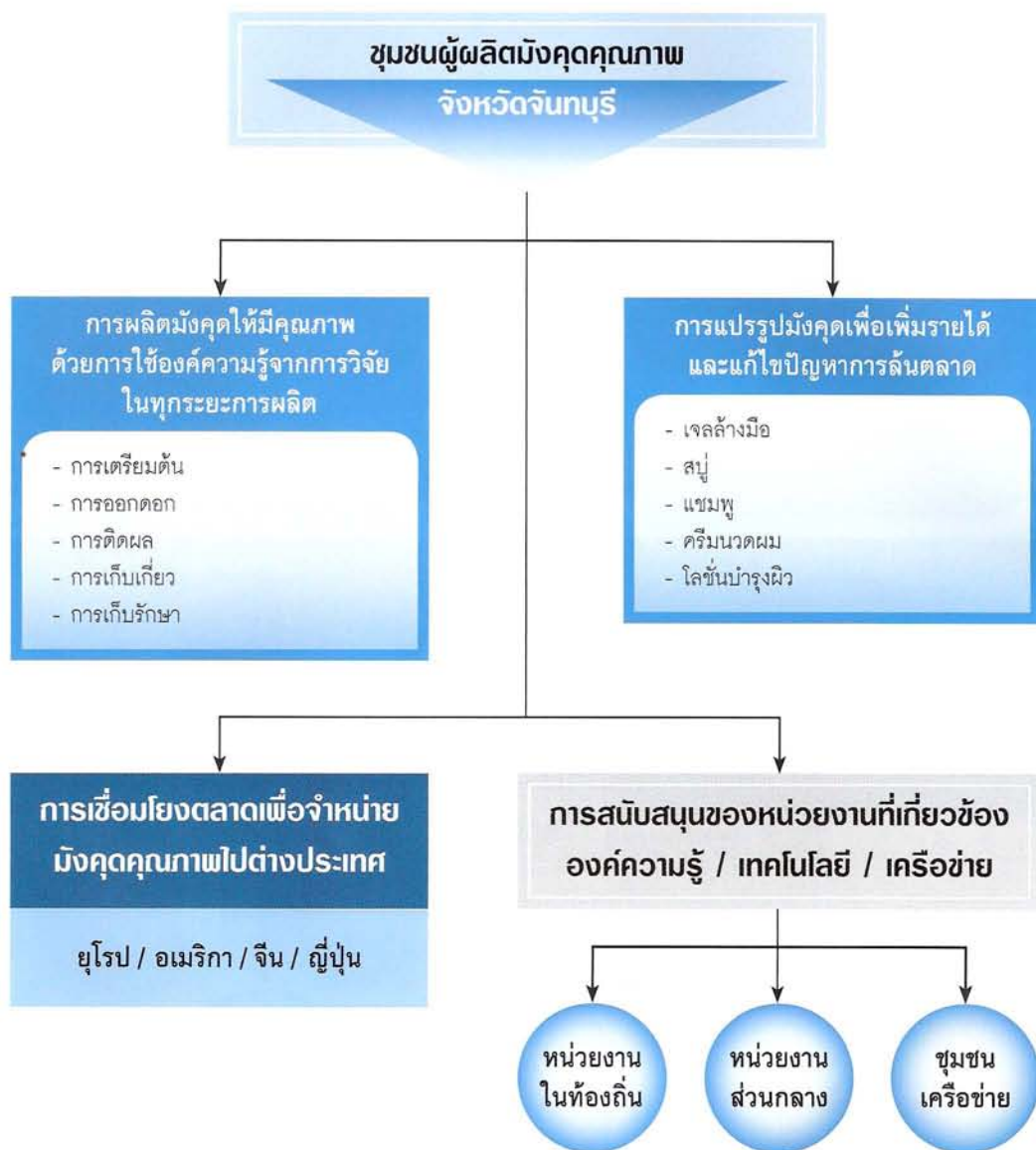
แผนภาพที่ 10 : ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้จังหวัดเชียงใหม่

แผนภาพที่ 11 : ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้จังหวัดสุพรรณบุรี

แผนภาพที่ 12 : ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้จังหวัดจันทบุรี

สรุปและข้อเสนอแนะ

ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ จำนวน 9 ต้นแบบ ที่ วช. ได้ดำเนินการสร้างขึ้นนี้ เป็นตัวอย่างชุมชนที่ประสบความสำเร็จ โดยการใช้หลักสำคัญ วิธีการและขั้นตอนดำเนินการสร้างต้นแบบชุมชนฯ ให้มีองค์ประกอบที่สำคัญครบทั้ง 7 ประการ ทำให้ชุมชนสามารถพัฒนาไปสู่จุดหมายหลักที่กำหนดไว้ได้

หน่วยงานหรือชุมชนที่สนใจสามารถนำไปใช้เป็นแบบอย่างได้เป็นอย่างดี โดยจะต้องตระหนักว่าการดำเนินการจะต้องสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพภูมิสังคมปัจจุบันของท้องถิ่นนั้นๆ และปัจจัยแห่งความสำเร็จก็คือ ความสามารถในการได้รับข้อมูล องค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และผลงานวิจัยที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ที่จะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอซึ่งแม้แต่ต้นแบบชุมชนฯ ทั้ง 9 แห่งที่ วช. สร้างขึ้นก็ไม่ใช่รูปแบบที่คงที่ตายตัว จะต้องปรับเปลี่ยนให้ทันต่อเหตุการณ์และสภาพภูมิสังคมของท้องถิ่นที่เปลี่ยนแปลงไปให้ได้อย่างเหมาะสม

บรรณานุกรม

- จักรพรรดิ วุ่นสีแซง และคณะ. 2550. รายงานการดำเนินงานตามข้อกำหนดเรื่อง การสร้างต้นแบบชุมชน
ผู้ปลูกมันสำปะหลังและเจียระไนพลอยจังหวัดมหาสารคาม. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
มหาสารคาม: ม.ป.ท.
- ทรงจิต พูลลาภ และพัติรา พูลลาภ. 2549. พัฒนาการแนวคิดการพัฒนาสังคม. กรุงเทพมหานคร:
เนติกุลการพิมพ์.
- ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์ และคณะ. 2550. รายงานการดำเนินงานตามข้อกำหนดเรื่อง การสร้างต้นแบบ
ชุมชนเศรษฐกิจสังคมฐานความรู้จังหวัดนครศรีธรรมราช. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
นครศรีธรรมราช: ม.ป.ท.
- ไพโชค ปัญจะ และคณะ. 2550. รายงานการดำเนินงานตามข้อกำหนดเรื่อง การสร้างต้นแบบชุมชน
ผู้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยจังหวัดเชียงราย. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- _____. 2550. รายงานการดำเนินงานตามข้อกำหนดเรื่อง การสร้างต้นแบบชุมชนผู้ผลิตสัตว์น้ำและ
ผลิตภัณฑ์คุณภาพปลอดภัยจังหวัดสมุทรปราการ. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- ไพโชค ปัญจะ และสุทัต ปินตาเสน. 2551. รายงานการดำเนินงานตามข้อกำหนดเรื่อง การสร้างต้นแบบ
ชุมชนเศรษฐกิจสังคมฐานความรู้จังหวัดเชียงใหม่. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- ไพโชค ปัญจะ และโสภณ อุไรชื่น. 2550. รายงานการดำเนินงานตามข้อกำหนดเรื่อง การสร้างต้นแบบชุมชน
การเกษตรธรรมชาติจังหวัดสุพรรณบุรี. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- รัฐพล ชูยอด และคณะ. 2551. รายงานการดำเนินงานตามข้อกำหนดเรื่อง การสร้างต้นแบบชุมชน
ผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเขียวจังหวัดเพชรบูรณ์. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. เพชรบูรณ์: ม.ป.ท.
- รวีวรรณ เชื้อกิตติศักดิ์ และคณะ. 2551. รายงานการดำเนินงานตามข้อกำหนดเรื่อง การสร้างต้นแบบชุมชน
ผลิตพืชปลอดภัยจากสารพิษจังหวัดสุโขทัย. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. สุโขทัย: ม.ป.ท.
- สมบัติ ตงเต้า และคณะ. 2552. รายงานการดำเนินงานตามข้อกำหนดเรื่อง การสร้างชุมชนผู้ผลิต
มังคุดคุณภาพจังหวัดจันทบุรี. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. จันทบุรี: ม.ป.ท.

ต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมหรือสนใจเยี่ยมชมดูงาน ต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้

โปรดติดต่อ :

1. นายครรชิต พุทธิโกษา
2. นางพิมพ์พรณ สมมาตย์
3. นางสาวนิตริฐา ครุฑหมื่นไวย
4. นางสาวกฤตภรณ์ ตุ่มมณี

ที่ปรึกษาด้านการวิจัยทางวิทยาศาสตร์
ผู้อำนวยการภารกิจสร้างเศรษฐกิจและสันติสุข
เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

ที่อยู่ :

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
196 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กทม. 10900
โทรศัพท์ 02-579-8690, 02-579-9061
โทรสาร 02-579-8690
www.nrct.go.th

คณะผู้จัดทำคู่มือ

การสร้างต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้

1. นายครรชิต พุทธิโกษา
2. นางพิมพ์พรณ สมมาตย์
3. นางสาวนิตริฐา ครุฑหมื่นไวย
4. นางสาวกฤตภรณ์ ตุ่มมณี

ที่ปรึกษาด้านการวิจัยทางวิทยาศาสตร์
ผู้อำนวยการภารกิจสร้างเศรษฐกิจและสันติสุข
เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

